

نقش مطالعه رسوبات هولوسن در تفسیر محیط‌های

رسوبی دیرینه*

دکتر رسول اخروی

گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه تهران

چکیده

پیشرفت‌های علم رسوب‌شناسی از زمانی سرعت گرفت که زمین‌شناسان با توجه به اصل هاتن (یونیفرمیتاریانیسم) به مطالعه تجربی فرایندها و محیط‌های رسوبی امروزی پرداختند. طبق اصل هاتن (زمان حال کلید گذشته است) لازمه پی بردن به محیط‌های رسوبی دیرینه، شناخت کامل نمونه‌های عهد حاضر است. از طرفی، در یک قرن و نیم گذشته بسیاری از پژوهشگران به این نتیجه رسیده‌اند که در موارد زیادی چون ساختمان اوولیتها، وضعیت دریا‌های اپیریک^۱، طبیعت جیوسینکلینالها، رسوب سنگ آهن‌های لایه‌ای و... اصل هاتن چندان هم کارساز نیست.

حال بازرسؤال رقتن اصل هاتن آیا باز هم لازمه شناخت محیط‌های رسوبی دیرینه مطالعه فرایندهای رسوبی و رسوبات امروزی (هولوسن) است؟ پاسخ به این سؤال به اختلاف روش مطالعه در زمین‌شناسی با سایر علوم پایه مربوط می‌گردد که موضوع بحث مقاله حاضر است.

* اصل این مقاله در همین شماره درج گردیده است.

J. of Sci. Univ. Tehran, Vol 17 (1988), nos 3-4, p. 129-141.

نقش مطالعه رسوبات هولوسن در تفسیر محیط‌های

رسوبی دیرینه *

دکتر رسول اخروی

گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه تهران

The Role of Recent Sediments Study in Interpretation of the Ancient Sedimentary Environments *

Dr. Rasool Okhravi

Dept. of Geology, Faculty of Science, Univ. of Tehran.

Abstract

It is deduced from the rule of Uniformitarianism which proposed by James Hutton that reconstruction of ancient sedimentary depositional environments necessitates study of their modern analogous. Although modern sedimentary environments have successfully been used as a base for comparison to the ancient ones in last decades, but, many investigators have reached the conclusion that in many instances, such as the structures of ooid cortices, Epeiric seas, nature of geosynclines, and deposition of banded iron formations, etc. **the present is hardly key to the past.**

Considering this fact, how one can use the results of the studies of the modern sedimentary environments to infer ancient depositional models? the answer to this question goes back to the nature of scientific reasoning that is specific to geology in compare to the other field of science. In physics and chemistry known processes are followed via carefully controlled experiments to see what unknown products will result. Therefore, the reasoning is forward from process to product, but, by contrast, in geology the rock is the known product and processes are the unknowns. In the present article this fact has been evaluated through discussion about the structure of ooid cortices.

مقدمه

سیاره ما، مواد سازنده آن و فرآیندهای مؤثر بر آن قرن‌ها فکر بشر را به خود معطوف داشته است. نوشتارهای موجود در مورد سنگواره‌ها^۱، جواهرات و زمینلرزه‌ها و آتشفشانها به یونان باستان یعنی بیش از ۲۳۰۰ سال قبل برمی‌گردد. به تحقیق یکی از بنا نفوذترین فلاسفه یونان باستان ارسطوست. چون ارسطو یک فیلسوف بود، لذا توصیفهای وی از زمین نیز براساس مشاهدات و تجربیات نبوده و بیشتر جنبه تفسیری و توجیهی داشته است. او عقیده داشت که سنگها تحت تأثیر ستارگان بوجود آمده‌اند و زلزله هنگامی رخ می‌دهد که هوا وارد زمین شده و پس از گرم شدن توسط آتش درون زمین با انفجار به بیرون رها می‌شود. وی وقتی به سنگواره ماهیها برسی خورد آنرا چنین توصیف می‌نمود که تعداد بسیار زیادی ماهی بی حرکت در خاک می‌زیسته‌اند و در مواقع حفاری یافت شده‌اند (Lutgens and Trabuck, 1989). گرچه نظریات ارسطو برای زمان خودش نامناسب نبود، اما متأسفانه افکار وی تا اواخر قرون وسطی در جوامع علمی حاکمیت داشت.

طی قرنهای هفدهم و هجدهم نظریه کاتاستروفیسم^۲ فلسفه متداول و حاکم بر بیان مسائل زمین بود. به طور خلاصه، کاتاستروفیستها بر این باورند که چهره زمین دراصل بر اثر تغییرات ناگهانی بزرگی بوجود آمده است. عوارضی مثل کوهها و دره‌های عمیق که اکنون به خوبی می‌دانیم تشکیل آنها مدت زیادی طول کشیده است به شکلی بیان می‌شد که ناگهان و بر اثر یک فاجعه جهانی و به علل نامعلومی که دیگر عمل نمی‌کنند، به وجود آمده‌اند. این فلسفه سعی داشت که سرعت فرآیندهای زمین را با سن تعیین شده برای زمین در آن زمانها تطبیق دهد. در سال ۱۶۵۴ اسقف اعظم جیمز آشور^۳ نتیجه گرفت که سن زمین ۶۰۰۰ سال است و زمین در سال ۴۰۰۰ قبل از میلاد خلق شده است. بعدها، روحانی مسیحی دیگری پارا از این حد هم فراتر نهاده و اظهار داشت که زمین در ساعت ۹ صبح روز ۲۶ اکتبر سال ۴۰۰۰ قبل از میلاد خلقت یافته است. ارتباط بین کاتاستروفیسم و سن زمین با عبارت زیر بیان شده است: «زمین حوادث زیادی را پشت سر گذاشته و در گذشته نامعلوم تحولات زیادی را متحمل شده که بخوبی برای چشمان کاوشگر آشکار است. اما برای جمع کردن این وقایع در یک دوره چند هزار ساله نیاز به یک فلسفه پیش ساخته‌ای است، فلسفه‌ای که براساس تغییرات شدید و ناگهانی پی‌ریزی شده باشد.» (Lutgens and Trabuck, 1989)

تولد زمین‌شناسی جدید

قرن هجدهم عموماً بعنوان شروع زمین‌شناسی نو در نظر گرفته می‌شود، زیرا در اواخر این قرن اصل همانندی پدیده‌ها^۴ توسط جیمز هاتن^۵ بیان گردید. این اصل، اساس زمین‌شناسی نو را تشکیل می‌دهد. طبق این اصل نیروها و فرآیندهایی که در شکل بخشیدن به زمین عمل می‌کنند در گذشته نیز به همین منوال عمل کرده‌اند. بنابراین برای پی‌بردن به وقایع گذشته باید پدیده‌های امروزی و عملکرد آنها و نتایج حاصل از آنرا بشناسیم. این اصل چنین بیان می‌شود که: «زمان حال کلید زمان گذشته است.» علی‌رغم اهمیت این موضوع در زمین‌شناسی جدید، نباید نظریه همانندی پدیده‌ها را به مفهوم ساده لغوی آن در نظر گرفت. بیان این مطلب که پدیده‌های زمین‌شناسی در گذشته نیز مثل زمان حال عمل می‌کرده‌اند، بدین مفهوم نیست که ایندو با سرعت یکسانی عمل نموده‌اند. با اینکه فرآیندها عمدتاً مثل هم هستند، اما بدون شک سرعت و میزان آنها طی زمانهای زمین‌شناسی متفاوت بوده است.

پذیرش اصل همانندی پدیده‌ها در حقیقت به معنی پذیرش تاریخ طولانی برای زمین است که طی آن چهره زمین پس از یک مدت طولانی به صورت امروزی درآمده است.

بعنوان مثال، سنگهای حاوی سنگواره‌هایی از موجوداتی که در ۱۵ میلیون سال قبل در دریا می‌زیسته‌اند اکنون قسمتی از کوههایی را تشکیل می‌دهند که ۳۰۰۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارند. این بدان معنی است که این کوهها در عرض ۱۵ میلیون سال باندازه حداقل ۳۰۰۰ متر بالا آمده‌اند. بدین ترتیب میزان بالا آمدن آنها در سال فقط ۲ میلی‌متر بوده است. میزان فرسایش نیز تقریباً معادل همین مقدار است. بنابراین مشاهده می‌شود که دهها میلیون سال وقت لازم است تا کوههایی ساخته شوند یا از بین بروند (Lutgen and Tarbuck, 1989).

یکی از رشته‌هایی که تحت تأثیر یونیفرمیتاریانیسم بوده است، رسوب‌شناسی می‌باشد. از سال ۱۹۵۰ به بعد مطالعه محیطهای عهد حاضر به منظور پی‌بردن به فرآیندها و محیطهای رسوبی دیرینه سرعت گرفت. لذا این دوره را عهد حاضر^۶ می‌نامند. در مقاله حاضر با توجه به روند مطالعات رسوب‌شناسی در مورد دیاژنزا و اوئیدها^۷ و نتایج حاصل از آن، این اصل مورد ارزیابی قرار گرفته است.

انواع دانه‌های پوشش دار و ساختمان پوسته آنها

اوئیدها از دانه‌های پوشش دار آهکی غیر اسکلتی بشمار می‌روند که شبیه تخم‌ماهی بوده و معمولاً دارای هسته‌ای از جنس

1- Fossils

2- Catastrophism

3- Archbishop James Usher

4- Uniformitarianism

5- James Hutton

6- Recent

7- Ooids

در حالیکه اووئیدهای موجود در سنگ آهکهای اووئیتی قدیمی اکثراً شعاعی هستند. حال این سؤال مطرح است که آیا شرایط تشکیل اووئیدهای اسروزی با اووئیدهای دیرینه تفاوت داشته است؟ در صورت مثبت بودن پاسخ آیا اصل یونیفرمیتاریانیسم در این مورد مصداق پیدا می‌کند؟ حال با سروری به مطالعات انجام شده طی یکصد سال گذشته در مورد فابریک اووئیدها این موضوع مورد بررسی قرار می‌گیرد.

ترکیب کانی شناسی پوسته اووئیدها

سربی (Sorby, 1879) متوجه گردید که اووئیدهای آراگونیتی عهد حاضر و بسیاری از اووئیدهای دیرینه از نظر ساختمان داخلی شبیه یکدیگرند. او نشان داد که در بسیاری از سنگهای آهکی قالبهای (کست) سنگواره‌های آراگونیتی با سوزائیکی از بلورهای سیمان کلسیتی پر شده است. وی به این نتیجه رسید که آراگونیت صدفها حل گردیده و حفره باقی مانده از آنها با کلسیت پر شده است. چنین قالبهایی از صدفهای آراگونیتی همراه اووئیدهای کلسیتی یافت می‌شوند و گاهی نیز هسته بعضی از اووئیدها را تشکیل می‌دهند (شکل-۱). حفظ جزئیات ساختمانی آنها دلیل بر این است که ترکیب اولیه آنها آراگونیتی نمی‌باشد؛ بلکه آنها در اصل بصورت کلسیت رسوب نموده‌اند. مقاله سربی یکی از کارهای اولیه‌ای بود که با اصل یونیفرمیتاریانیسم مطابقت نداشت. زیرا ساختمان اووئیدهای موجود در سنگ آهکهای دیرینه همانند ساختمان اووئیدهای گزارش شده از خلیج فارس و جزایر باهاما توسط ایلینگ (Illing, 1954) کندال و همکاران (Kendal et al; 1969) و لور و پسر (Loreau and Purser, 1973) نبود.

بعدها عده‌ای از سنگ‌شناسان مانند اردلی (Eardley, 1938)، کاروزی (Carozzi, 1962) و بترست (Bathurst, 1986) تبدیل آراگونیت شعاعی به کلسیت کم منیزیم را طی دیاژنز یاد آور شدند. ابتدا، اردلی (Eardley, 1938) اظهار داشت که ساخت شعاعی اووئیدهای دریاچه بزرگ نمک^{۱۰} آمریکا دیاژنزی است و ساخت شعاعی آنها حاصل تبلور دوباره آراگونیت به کلسیت می‌باشد. این نظر بعدها در مورد اووئیدهای دریائی نیز بکار برده شد. نظر اردلی تأثیر عمیقی بر افکار سنگ‌شناسان داشت و حداقل تا ۳۰ سال نظریه حاکم بود.

کاروزی (Carozzi, 1962) به پیروی از نظر اردلی نحوه تشکیل اووئیدهای چین دار (Cerebroid Ooids) موجود در دریاچه بزرگ نمک آمریکا را بشرح زیر بیان نمود:

قطعات آهکی یا غیر آهکی می‌باشند و روی هسته را پوسته‌ای سرب کب از دانه‌های متحدالمرکز آهکی می‌پوشاند.

در گذشته دانه‌های پوشش دار کوچکتر از ۲ میلیمتر را اووئیت می‌نامیدند و دانه‌های نامنظم‌تر و درشت‌تر از آنها را پیزولیت به حساب می‌آوردند.

اگرچه اکثر اووئیدها کوچکتر از ۲ میلیمتر هستند، اما بکارگیری عدد ۲ میلیمتر جهت متمایز نمودن اووئیدها از سایر دانه‌های پوشش دار هیچ دلیل قابل قبولی ندارد. در زیر چند مثال از اووئیدهای بزرگتر از ۲ میلیمتر ذکر گردیده است:

۱- اووئیدهای دریاچه‌ای تا قطر ۵ میلیمتر از دریاچه پایراسید، نوادا^۱ در آمریکا توسط پوپ و ویلکینسون (Popp and Wilkinson, 1983)

۲- اووئیدهای آراگونیتی تا اندازه ۵ میلیمتر (۵ سانتیمتر) از چشمه‌های آبگرم تخه‌لیکا^۲ ترکیه، توسط ریچتر و بزنگر (Richter and Besenecker, 1983).

۳- اووئیدهای آراگونیتی نهشته‌های اسپرودلشتین^۳ (چشمه‌های آبگرم کارلسباد^۴ توسط سربی (Sorby, 1879).

۴- مثالهای متعدد دیگری توسط ریچتر لیست گردیده است (Richter, 1983 b).

در حال حاضر دانه‌های پوشش دار را به انواع اووئیدها، انکوئیدها^۵ پیزوئیدها^۶ و رودوئیدها^۷ تقسیم بندی می‌کنند (Peryt, 1983). وجه تمایز اووئیدها با انکوئیدها این است که لایه‌های پوسته در اووئیدها منظم و در انکوئیدها نامنظم است. به علاوه در اووئیدها وجود و شرکت موجودات زنده در ساختن لایه‌ها به چشم نمی‌خورد، گرچه ممکن است موجودات ذره‌بینی در ساختن آنها نقش داشته باشند (Richter, 1983).

پوسته اووئیدها معمولاً از بلورهای ریز آراگونیت، کلسیت (کم منیزیم) و یا کلسیت پر منیزیم^۸ ترکیب یافته است. آرایش این بلورها در پوسته به صورت مماسی، درهم^۹ و یا شعاعی می‌باشد. در آرایش مماسی بلورهای ریز آراگونیت طوری قرار دارند که محور طولی اکثر بلورها به طور آساری بموازات سطح پوسته اووئیدها است. در آرایش شعاعی، بلورها (آراگونیت، کلسیت پر منیزیم) طوری قرار دارند که محور طولی آنها اکثراً به موازات شعاعهای اووئید است. در آرایش درهم، محور طولی بلورها در جهات مختلف است. اووئیدهای اسروزی اکثراً از جنس آراگونیتی بوده و آرایش مماسی دارند،

1- Pyramid Nevada

2- Tekhe Ilica

3- Sprudelstein

4- Karlsbad

5- Oncoids

6- Pisoids

7- Rhodoids

8- High Mg Calcite

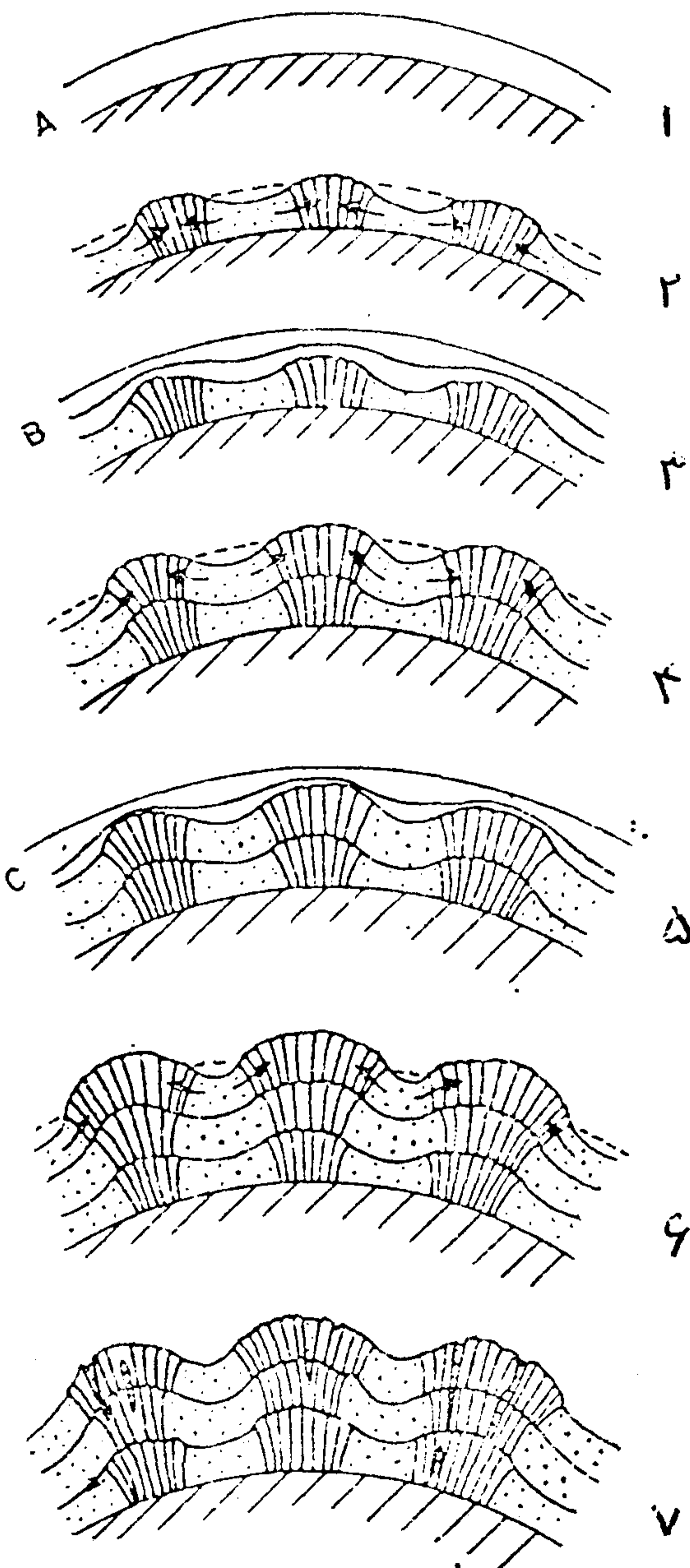
9- Random

10- Great Salt Lake

به دریاچه نمک که در طی آن رقیق شدن آب مانع رسوبگذاری کربنات کلسیم و حتی باعث انحلال بلورهای کوچک نیز می شود. این انحلال سبب ایجاد بی نظمیهائی در سطح خارجی قسمتهای ریز بلور تیره رنگ مذکور می شود. آشفته گی و غلتیدن او اوئیدها در محیط رسوبی طی همان دوره سبب سایش آنها می گردد، به طوریکه انتهای دسته بلورها صاف می گردد.

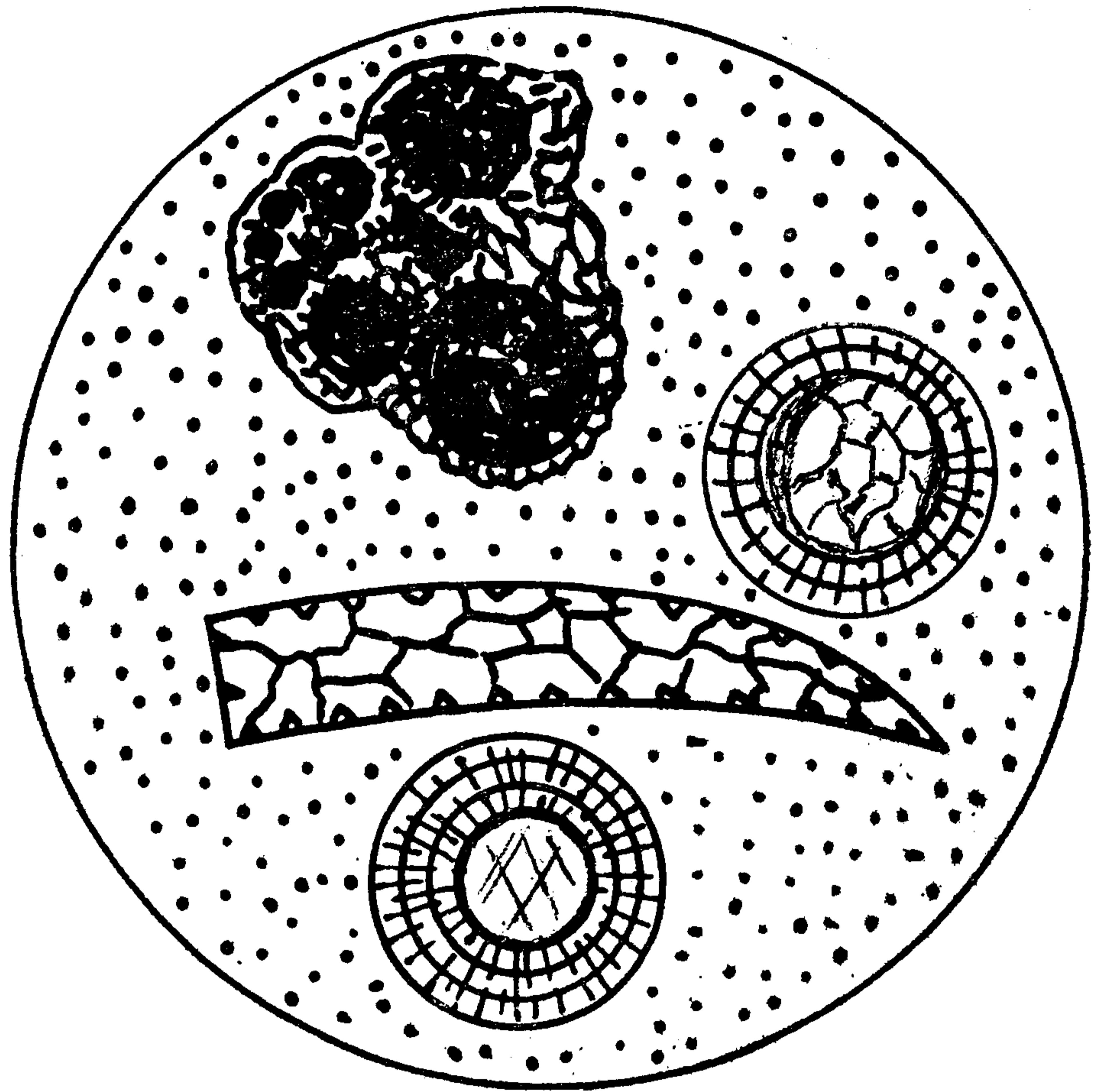
تبلور موضعی رشته های شعاعی قبل از رسوب لایه های جدید آراگونیتی طی مدت خرداد (ماه ژوئن) تا آذر (نوامبر) صورت می گیرد (شکل ۲ مرحله ۳).

این لایه های آراگونیتی ناخالص جدید تمایل دارند که انحناء پیدا کنند و معمولاً در بالای قسمتهای مقعر ضخیم تر و در بالای قسمتهای محدب نازک ترند.

شکل ۲ - نحوه تشکیل ساختمان چین دار در اوئیدهای دریاچه نمک یوتادر امریکا. لایه های آراگونیتی A و B و C سفید هستند، دسته های بلورهای منشوری کلسیتی در جوار قسمتهای ریز بلور و تیره کلسیتی (قسمت نقطه چین) قرار دارند.

(نقل از کاروزی، ۱۹۶۲).

شکل ۱ - مدل بازسازی شده براساس تفکر سربی را را نشان میدهد.

ابتدا یک لایه آراگونیتی ناخالص بر اثر فرآیند اوولیتی شدن روی یک هسته رسوب نموده و مطابق شکل ۲ - به کلسیت مبدل می شود. رشد دسته های از بلورهای شعاعی کلسیت باعث انبساط لایه اولیه در این نقاط گشته و سبب ازدیاد انحناء و ایجاد برآمدگیهای محیطی می گردد (شکل ۲ - مرحله ۲).

این چنین فرآیند رشد محلی نیاز به مقداری کلسیت اضافی دارد که از قسمتهای مخفی بلور مجاور که دارای مقداری ناخالصی رسی است، گرفته می شود. چون خروج کلسیت از قسمتهای تیره نسبت به اضافه شدن ناخالصی ها فزونی دارد، لذا در این قسمتها کاهش حجمی به همراه تخریب ساختمان متحدالمرکز اوولیتی بوجود می آید. این تغییرات با نازک شدن لایه های متحدالمرکز اولیه و مقعر شدن سطح خارجی آنها همراه است (شکل ۲ - مرحله ۲).

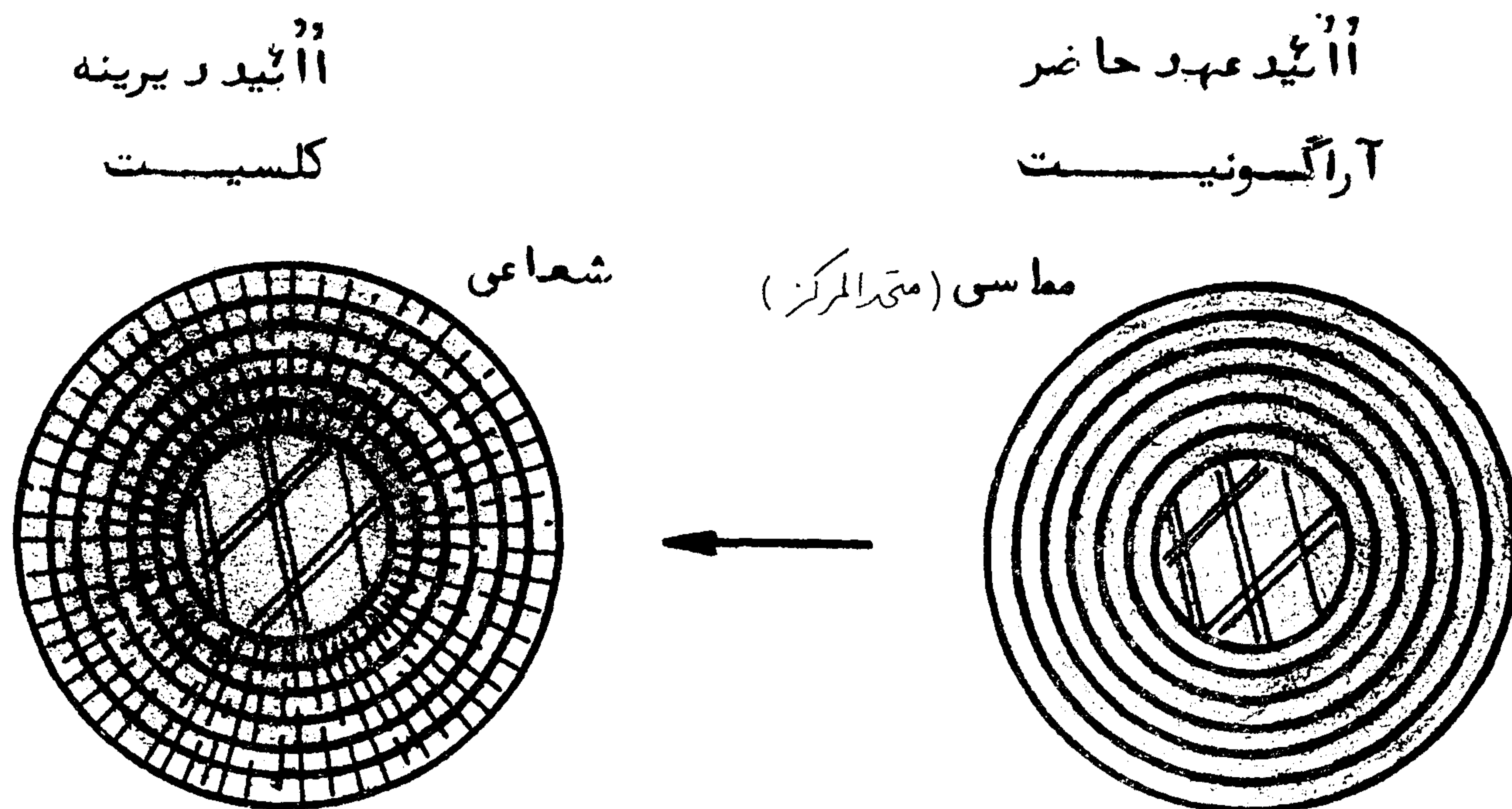
نتیجه نهائی این فرآیند، تمرکز و رشد بلورهای کلسیت شفاف در استداد بعضی از شعاعها و تمرکز ناخالصیها در قسمتهای مجاور است. بنابراین یک حلقه صاف به قسمتهای محدب و مقعر مجاور هم تقسیم می شود که منظره چین دار (Cerebroid) بخود می گیرد (شکل ۲ - مرحله ۲).

این چنین تبلور موضعی به دسته های بلورهای رشته ای - شعاعی ظاهراً از اسفند ماه (مقارن با فوریه) تا خرداد ماه (ماه می) هر سال صورت می گیرد. این دوره مطابق است با حداکثر واردات

بزرگ نمک و اوئیدهای چین دار موجود در یکی از سبزه‌های سازند «ست‌جنویو»^۱ می‌سی‌سی‌پین آمریکا و با استفاده از اصل یونفر-سیتاریانیسم نتیجه‌گیری نمود که اوئیدهای دریاچه‌نمک، معادل اسروزی اوئیدهای سازند ست‌جنویو و اوئیدهای مشابه دیگر می‌باشد.

در تفسیر مشابهی، شرمس و همکاران (Shearman et al., 1970) اظهار داشتند که تمام اوئیدهای شناخته شده اسروزی از آراگونیت ساخته شده‌اند و ساختمان متحدالمرکز دارند، اما اوئیدهای موجود در سنگهای آهکی دیرینه تماماً از کلسیت ترکیب یافته و دارای ساختمان شعاعی هستند (شکل ۳-۳). بنابراین براساس اصل یونفر-سیتاریانیسم می‌توان گفت که اوئیدهای دریائی دیرینه در اصل از آراگونیت بوده‌اند که بعدها طی مراحل دیاژنز با کلسیت جانشین شده‌اند.

طی دوره زمستان-بهار بعد، این لایه‌های متحدالمرکز جدید تبلور دوباره یافته و به کلسیت تبدیل می‌شوند. دسته‌های بلورهای منشوری در مقایسه با قسمتهای حدواسط ریز بلور بستر خوبی جهت رشد بلورهای جدید هستند، لذا بلورهای جدید با ضخامت مخصوص بخود درست در بالای بلورهای قدیم‌تر رشد می‌کنند. در چنین وضعیتی ساختمان چین دار لایه به لایه جاودانه می‌شوند (شکل ۲-۲ - مرحله ۴). سپس فرایند ذکر شده بعد از رسوب یک دسته از لایه‌های آراگونیتی و گاهی بعد از مراحل فرسایش تکرار شده و قطعاً جدیدی مرکب از دسته‌ای از بلورهای رشته‌ای کلسیتی اضافه می‌شود (شکل ۲-۲ - مراحل ۵ و ۶). البته، مرحله آخر کاملاً پیچیده است و دارای قسمتهای شعاعی متعددی است که در آنها مواد تبلور ضعیفی دارند (شکل ۲ - مرحله ۷). کاروزی با توجه به مشابهت اوئیدهای چین دار دریاچه

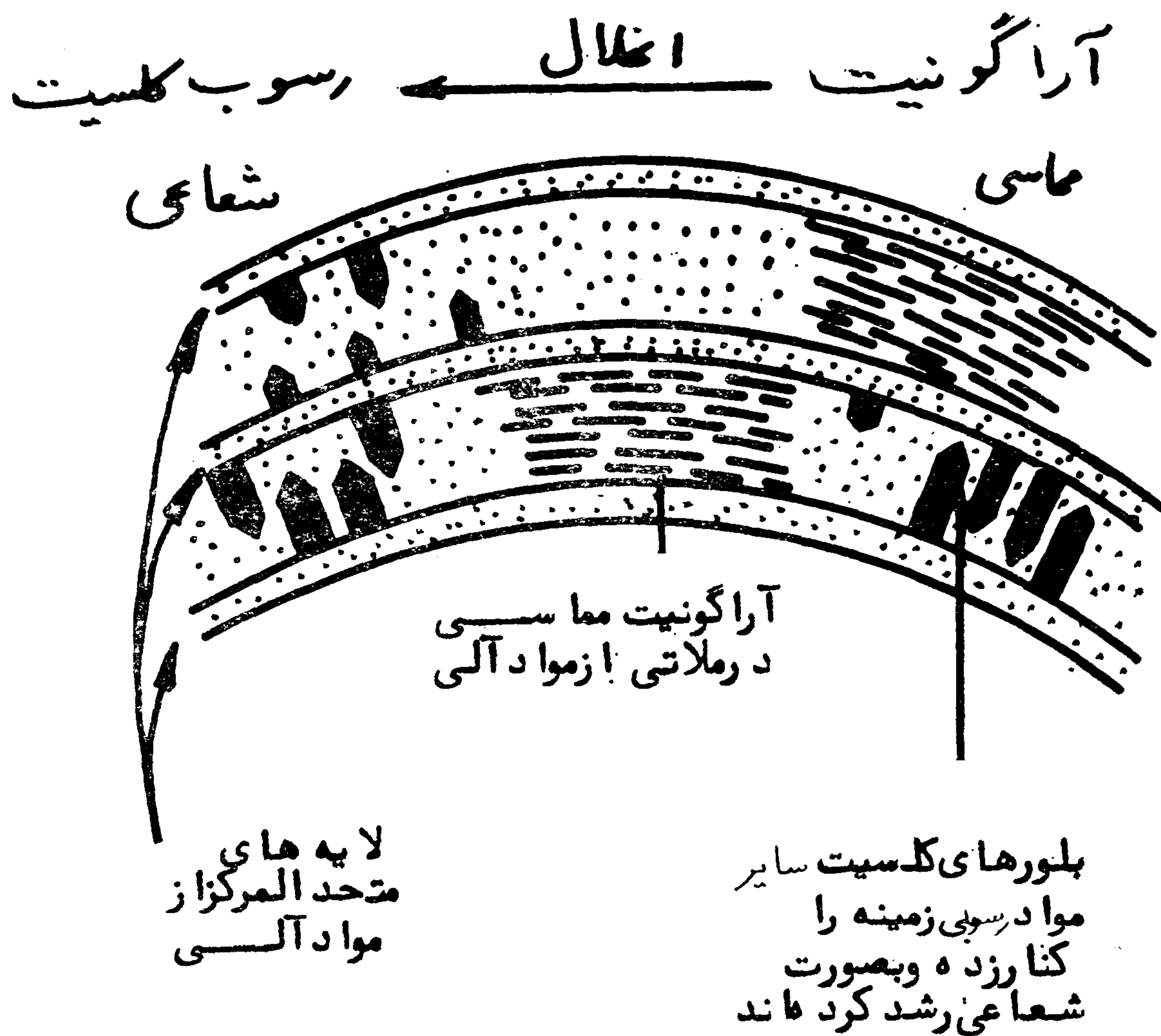
شکل ۳ - ساختمان اوئیدهای اسروزی و دیرینه (نقل از شرمس و همکاران، ۱۹۷۰)

و همکاران اختلاف ساخت اوئیدهای اسروزی و دیرینه را با اصل یونفرسیتاریانیسم توجیه نمودند.

فردسن و همکاران (Friedman et al., 1973) در خلیج عقبه، دریای سرخ، اوئیدهایی یافتند که آراگونیتی بودند و حاشیه شعاعی داشتند. آنها اظهار داشتند که اوئیدهای دریائی با ساخت شعاعی در محیطهای فوق اشباع (Hypersaline) تشکیل می‌شوند. آنها یاد آور شدند که این اوئیدها و استروماتولیت‌های جلبکی همراه آنها در محیطهای اسروزی و دیرینه علت و معلول یکدیگرند. کالی (Kahle, 1974) با استفاده از تکنیکهای رنگد آسیزی، (بوسیله محلول فایگل)، اشعه ایکس، میکروسکوپ الکترونی

آنها با توجه به خصوصیات نوری اوئیدهای سواحل جنوبی خلیج فارس به این نتیجه رسیدند که پوسته اوئیدهای اسروزی از تناوبی از لایه‌های نازک سواد آلی و بلورهای ریز آراگونیتی تشکیل یافته‌اند (شکل ۴). جهت طولی این بلورها در مجموع به سوازیات پوسته‌های متحدالمرکز اوئیدهاست.

در اوئیدهای دیرینه بر اثر تغییرات دیاژنزی به تدریج بلورهای آراگونیتی حل می‌شوند، اما لایه‌های آلی در جای خود باقی می‌مانند. آبهای اشباع از کربنات کلسیم شروع به رسوبگذاری بلورهای کلسیت می‌نمایند. بطوریکه جهت طولی این بلورها عمود بر لایه‌های آلی یعنی بموازات شعاعهای اوئیدهاست. بدین ترتیب شرمس

شکل ۴ - مراحل تبدیل دیاژنزی بلورهای آراگونیت سماسی به کلسیت شعاعی (نقل از شرمن و همکاران ، ۱۹۷۰)

دیاژنزی نبوده و اولیه می باشد. ثانیاً بسیاری از اووئیدهای دیرینه دارای بافت بسیار ظریفی هستند که هیچگونه نوشکلی^۴ از خود نشان نمی دهند. وی یادآور شد که بافت ظریف این اووئیدها در سنگ آهکهای دیرینه اولیه است. او نتیجه گیری نمود که محیطهای امروزی رسوبگذاری اووئیدها و گلهای کربناته از لحاظ شیمیائی (برخلاف اصل یونیفرسیتاریانیسم) نشانگر محیطهای دیرینه همتای خود نیستند. به نظر او در اقیانوسهای دورانهای گذشته زمین شناسی به علت پائین بودن نسبت Mg/Ca (کمتر از ۲ به ۱) ذرات غیر اسکلتی ترجیحاً بصورت کلسیت (کم بنیزیم) رسوب می نموده است، نه بصورت آراگونیت. اما این نسبت به تدریج افزایش یافته و بمقدار امروزی خود یعنی ۵ به ۱ رسیده است که در آن ذرات غیر اسکلتی به صورت آراگونیت رسوب می نمایند. علت این امر جذب مقدار زیادی کربنات کلسیم از زمانهای ژوراسیک- کرتاسه تا کنون توسط روزن-بران و کوکولیتها و سایر موجودات سازنده صدف آراگونیتی بوده است.

ویلکینسون و لندینگ (Wilkinson and Landing, 1978)

ضمن مطالعه اووئیدهای ژوراسیک ناحیه وایومینگ (Wyoming)

و میکروسکوپ نوری اوولیتهای دریاچه بزرگ نمک^۱ آمریکا و حتی سه نمونه از کلکسیون اردلی^۲ را مطالعه نمود و نشان داد که این اووئیدها کلسیتی نبوده بلکه از جنس آراگونیت هستند. او نتیجه گیری کرد که ساخت شعاعی اووئیدهای دیرینه برخلاف اظهار نظر اردلی (Eardley, 1938) و کاروزی (Carozzi, 1962) دیاژنزی نبوده و اولیه است. وی بلورهای آراگونیتی درشت و شعاعی موجود در این اووئیدها را نتیجه تبلور مجدد و تغییرات دیاژنزی بلورهای آراگونیتی به حساب آورد. سند برگ (Sandberg, 1975) که مجدداً اووئیدهای دریاچه بزرگ نمک آمریکا را با استفاده از تکنیکهای اشعه ایکس، رنگ آمیزی و میکروسکوپ الکترونی مطالعه نمود، اظهار داشت که: «اووئیدهای پلیستوسن آراگونیتی هستند و مثل صدفهای آراگونیتی به کلسیت تبدیل شده اند؛ وی به این نتیجه رسید که اولاً اووئیدهای دریاچه بزرگ نمک آمریکا مطابق نظر کالی از جنس آراگونیت بوده و ساخت شعاعی موجود در آنها نیز اولیه است. وی استدلال کرد که بلورهای درشت با اندازه های ۱۰۰ تا ۲۰۰ میکرون و با ساخت نرده ای^۳ موجود در این اووئیدها را که کالی حاصل تبلور مجدد آراگونیت به آراگونیت می دانست نیز

1- Great Salt Lake

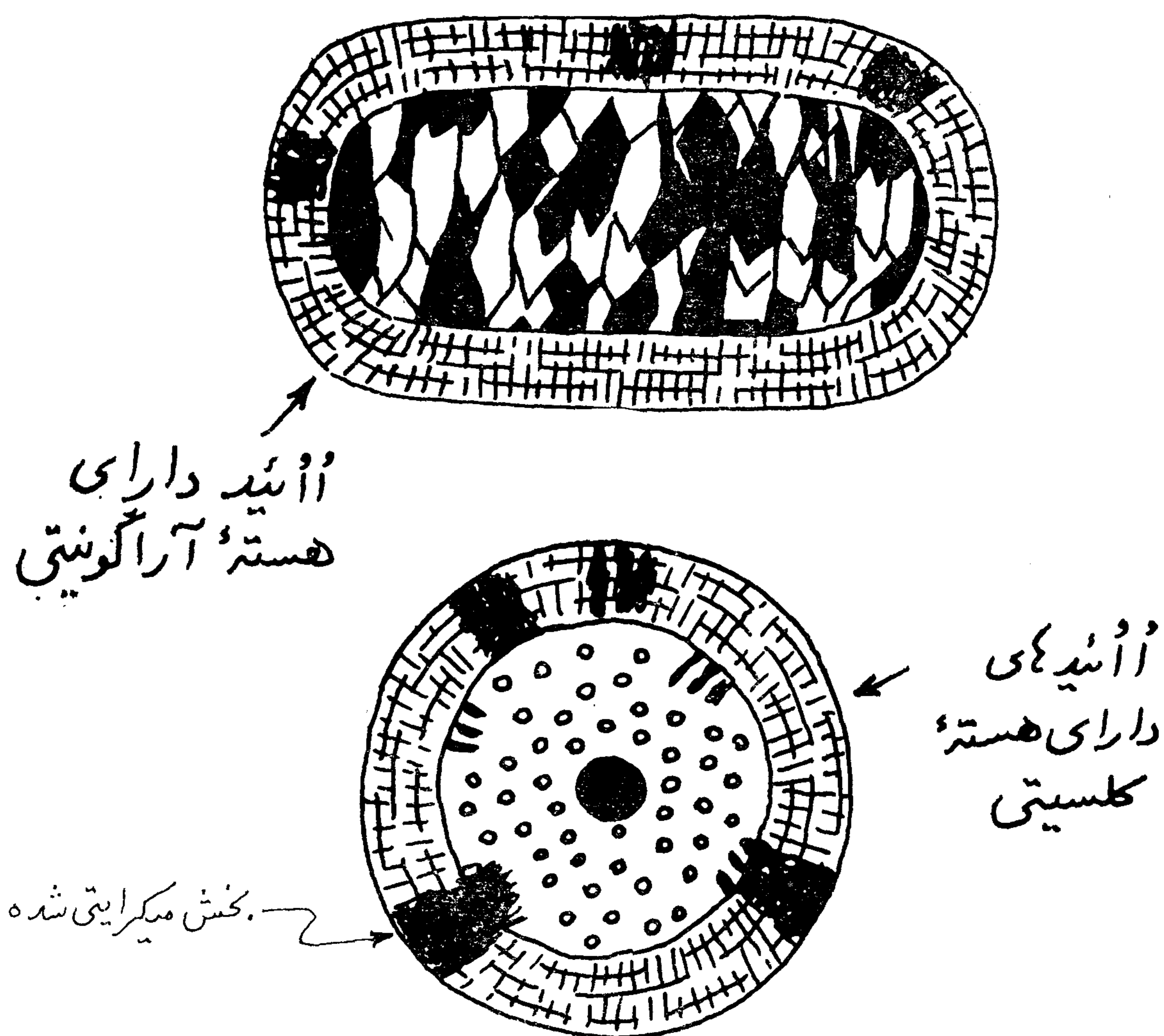
2- Eardley

3- Palisade Structure

4- Neomorphism

تعدادی از این اووئیدها از قطعات لاله‌وش (Crinoid) کلسیتی روزن بران کلسیتی و خرده‌های صدف کلسیتی می‌باشد (شکل-۵)، در حالیکه هسته تعدادی نیز آراگونیتی بوده که بعداً در مراحل اولیه دیاژنز حل شده و پس از درهم شکستن پوسته مطابق مدل ارائه شده در شکل ۶ داخل آنها باسیمان کلسیتی پر شده است.

آمریکای مقاله جالبی که بعدها بهترین مقاله سال ۱۹۷۸ شناخته شد (J. S. P., 1980) نشان دادند که ترکیب کانی شناسی پوسته اووئیدهای دیرینه مطابق نظر سند برگ در اصل از نوع کلسیت کم منیزیم بوده و ساختمان شعاعی آنها اولیه می‌باشد. آنها با توجه به ارتباط ترکیب کانی شناسی و فابریک اووئیدها مراحل دیاژنزی آنها را با استفاده از میکروسکوپ الکترونی بیان نمودند. هسته

شکل ۵ - اووئیدهای میکرایتی شده دارای هسته‌های اولیه آراگونیتی و کلسیتی (نقل از ویلکینسون و لندینگ، ۱۹۷۸)

است. اما با توجه به پیشرفت‌های علم رسوب شناسی اینک نامعقول به نظر نمی‌رسد که از رسوب‌شناسان بخواهیم تا خود را از زیر بار مفاهیم خارج از رده و فریبنده‌ای که یونیفرمیتاریانیسم به آنها تحمیل کرده است، برهانند. مهمترین مسئله با یونیفرمیتاریانیسم و ارتباط آن با رسوب شناسی این است که بسیاری از چیزهایی که در فرهنگ این علم یافت می‌شود بر پایه یک سری اصول قدیمی و کهنه است که به وسیله بنیان‌گذار زمین شناسی جدید پی ریزی شده است.»

البته مواردی هم ذکر گردیده که نشان می‌دهد پوسته اووئید در هنگام رسوبگذاری از جنس آراگونیت بوده است. مثلاً طبق گزارش ریچ (Rich, 1982) پوسته اووئیدهای موجود در سنگ آهک بنگارا^۱ سی‌سی پیین بالائی در شمال غرب جورجیا^۲ از بلور-های کلسیت^۳ نو شکل^۳ ترکیب یافته است. این بلورها در امتداد

آنها (Wilkinson and Landing, 1978) مراحل رسوبی و دیاژنزی اووئیدهای مذکور را ارائه نمودند (شکل ۷). بالاخره، بدین نتیجه رسیدند که طبق نظر سربی (Sorby, 1979) و سند برگ (Sandberg, 1975) پوسته بسیاری از اووئیدهای پالئوزوئیک و مزوزوئیک برخلاف اووئیدهای اسروزی از بلورهای کلسیت کم منیزیم بوده و فابریک شعاعی آنها اولیه می‌باشد.

نتایج حاصل از این قبیل مطالعات کار را بدانجا کشانید که شیا (Shea, 1982) در سر مقاله مجله پترولوژی رسوبی اصل یونیفرمیتاریانیسم را به شدت مورد انتقاد قرار داد. وی اظهار داشت: «در یک قرن و نیم گذشته یعنی از زمانیکه رسوب شناسی به عنوان علم مطرح شده است، بویژه در اوایل این دوره یونیفرمیتاریانیسم نقش عمده و مفیدی در نفع وقایع کاتاستروفی داشته

1- Bangor Limestone

2- Georgia

3- Neomorphic pseudospar

اووئیدها با اصل یونیفرمیتاریانیسم مطابقت می‌نماید، اما چنین سواردی در بایگانی زمین شناسی بسیار کم است.

با یافت شدن اووئیدهای دریائی از جنس کلسیت پرمیزیم بارشته‌های شعاعی توسط مارشال و دیویس (Marshall and Davis, 1975) از ریف سدی بزرگ (Great Barrier reef) در سواحل استرالیا و نیز توسط سیلمن و بارتو (Millman and Barretto, 1979) مسئله صورت دیگری پیدا نمود. این مشاهدات بسیار مهم بودند، زیرا این اووئیدها دارای فابریک شعاعی اولیه می‌باشند. پس از پیدا شدن این اووئیدها ریچتر (Richter, 1983 b) نظرداد که اگر تمام اووئیدهای شعاعی کلسیتی دریائی در سنگهای آهکی دیرینه مثل دو نمونه یاد شده در اصل از کلسیت پرمیزیم بوده باشند، بنابراین اووئیدها نمی‌توانند موید تغییر نسبت Mg/Ca دریاها از پالئوزوئیک تا کنون باشند (Richter, 1983 b).

گرچه ممکن است پوسته بسیاری از اووئیدهای دیرینه از کلسیت پرمیزیم باشد، اما پوسته بسیاری از اووئیدها نیز در اصل از کلسیت کم منیزیم ترکیب یافته است. نگارنده موارد متعددی را مشاهده نموده است که طبق شواهد موجود پوسته اووئید در اصل از کلسیت کم منیزیم بوده است. مثل اووئیدهای موجود در سنگ آهک با دامو در ناحیه طبس. در این آهکها هسته بعضی از اووئیدها را صدف شکمپایان و خرده‌های صدف دو کفه ایها تشکیل می‌دهند. چون پوسته این شکمپایان در اصل از آراگونیت بوده است، لذا پس از تشکیل پوسته کلسیتی اووئید این صدفها حل شده و جای آنها را سیمان کلسیتی پرکننده حفره^۱ پر نموده است (شکل- ۹ الف و ب) مراحل مختلف رسوبگذاری و تغییرات دیاژنزی این اووئید طبق شکل ۱۰ (الف تا ه) به شرح زیر است:

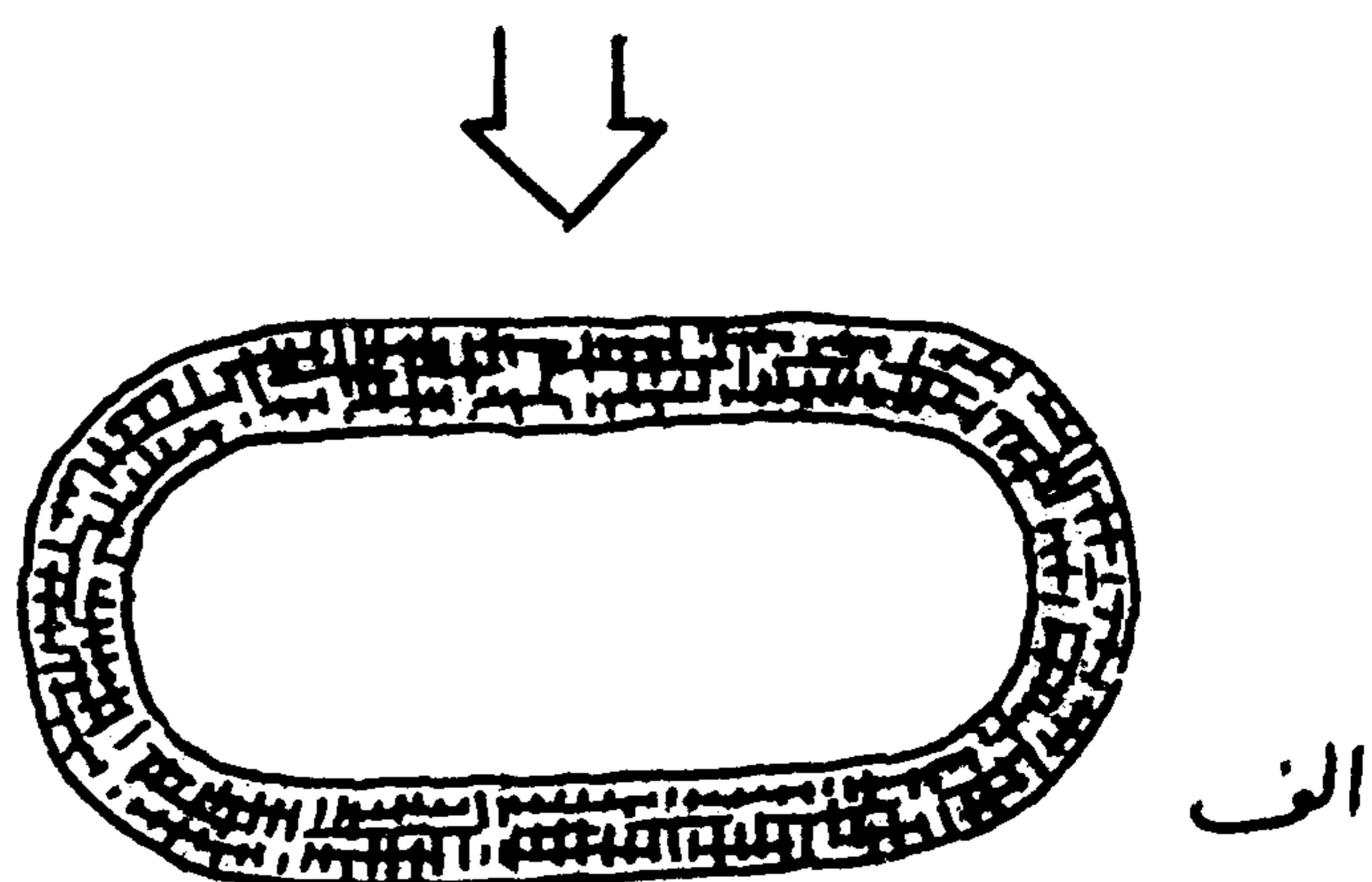
۱- سرگ شکمپا و از بین رفتن قسمتهای نرم بدن و پرشدن حجره‌های داخل صدف شکمپا با میکرایت در محیط فراتیک دریائی^۲ (شکل ۱۰- الف).

۲- رانده شدن پوسته به محیط پر انرژی و کم عمق پشته اووئیدی^۳ و ساخته شدن لایه‌های اووئیدی در روی صدف شکمپا و رسوبگذاری (شکل ۱۰- ب).

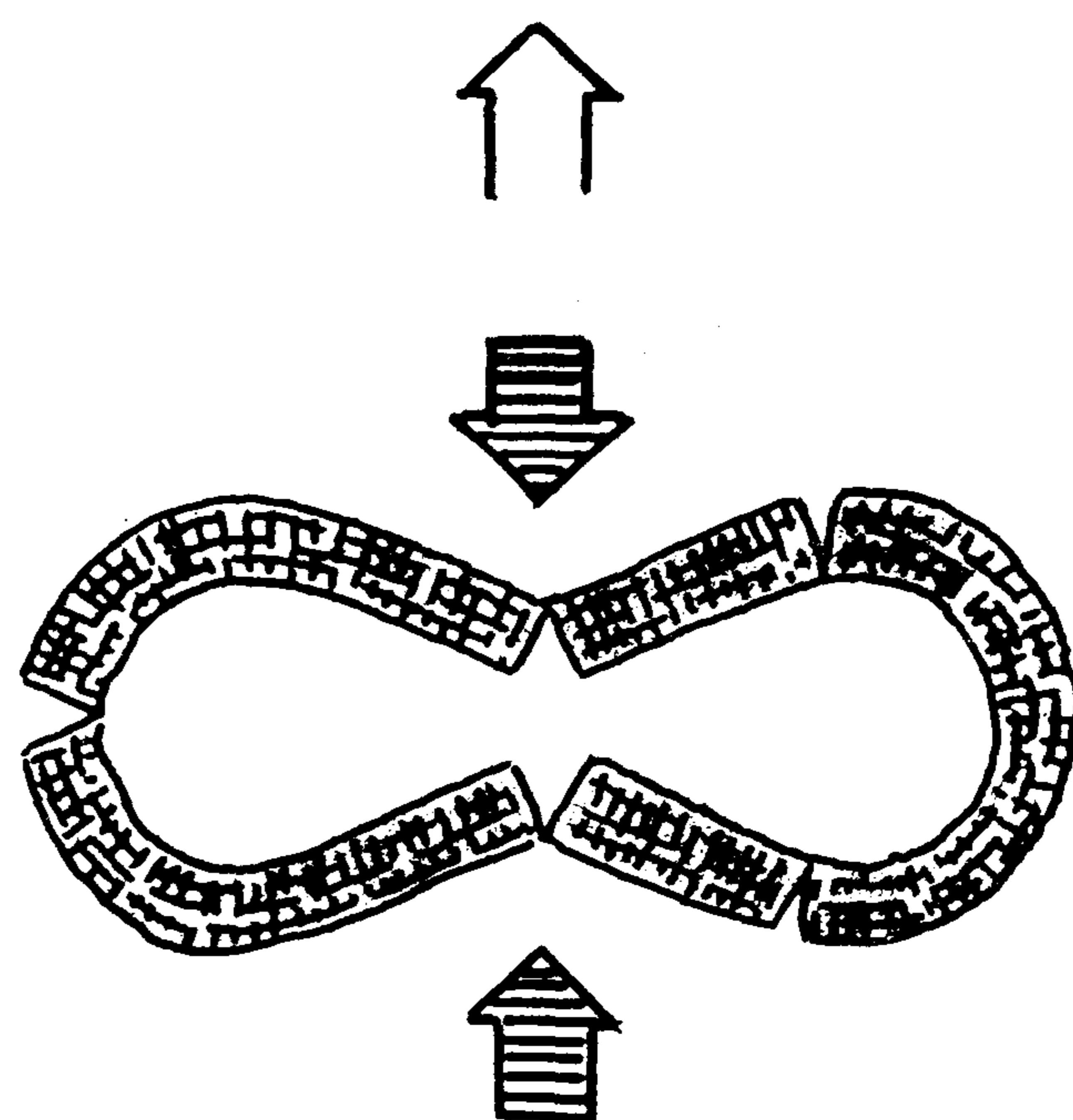
۳- پسروی دریا و خارج شدن رسوبات از آب دریا و قرار گرفتن آنها در منطقه فراتیک آب شیرین^۴ و حل شدن صدف آرا-گونیتی شکمپا و ایجاد تخلخل قالبی^۵ در زیر لایه اوولیتی (شکل ۱۰- ج).

۴- افت مقاومت سنگ به علت حل شدن قطعات آراگونیتی موجود در سنگ و درهم شکستن پوسته اووئیدی موجود در روی

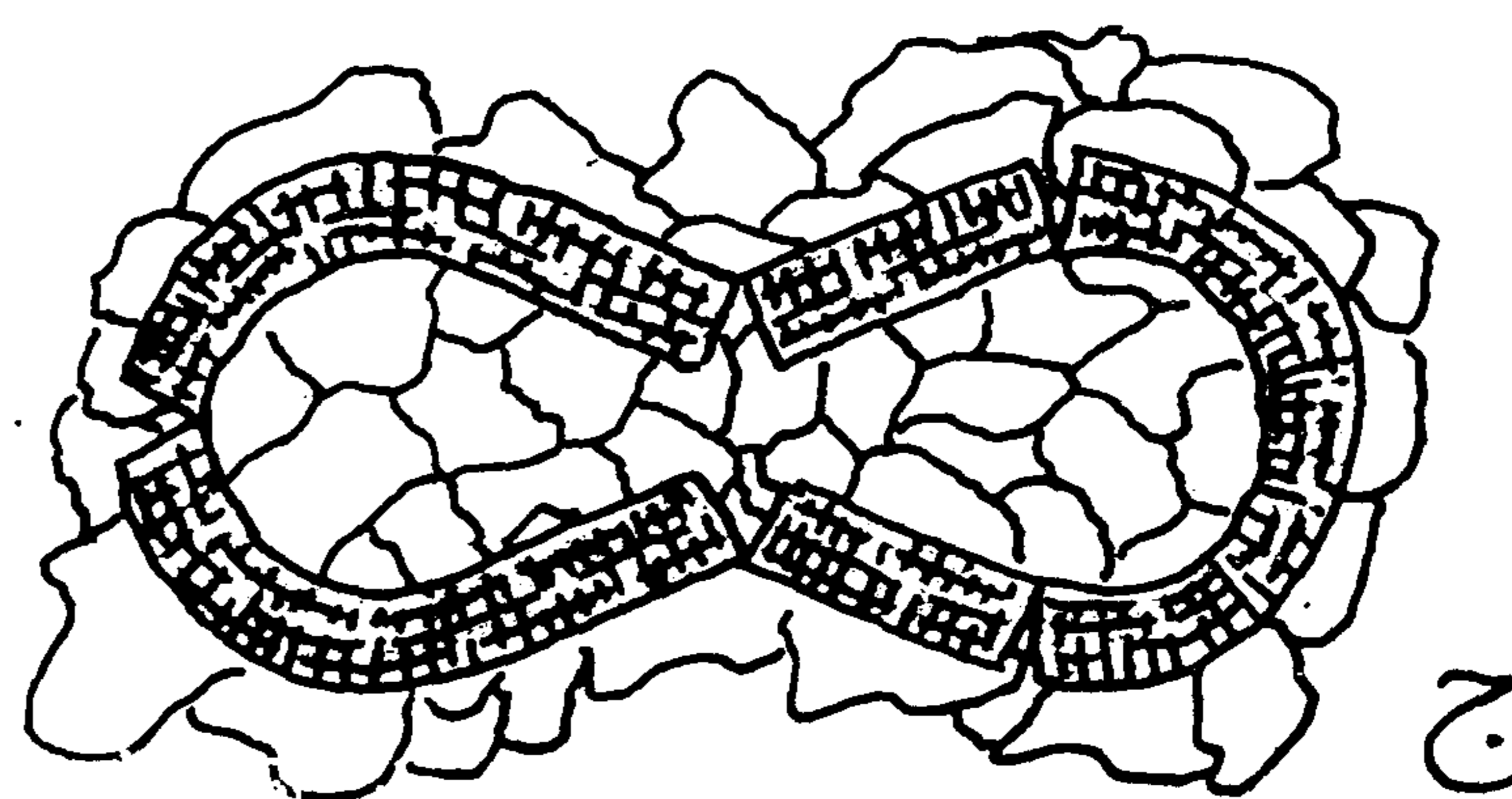
محور نورانی قطعات کرینویید سازنده هسته اووئیدها رسوب کرده‌اند (شکل - ۸). چون ساخت متحدالمرکز این اووئیدها کم و بیش حفظ شده است، لذا چنین نتیجه‌گیری نموده که پوسته این اووئیدها در هنگام رسوبگذاری از نوع آراگونیت بوده است. گرچه ترکیب این

الف

ب

ج

شکل ۶- مدل شماتیکی تغییر شکل و شکستن پوسته سخت و توخالی اووئید بیضوی. الف- پوسته اووئید پس از انحلال هسته آراگونیتی، ب- همان پوسته با همان اندازه پس از وارد آمدن فشار و شکستن. ج- پر شدن پوسته شکسته با سیمان کلسیتی شفاف (نقل از ویلکینسون و لندینگ، ۱۹۷۸ با مقداری تغییر)

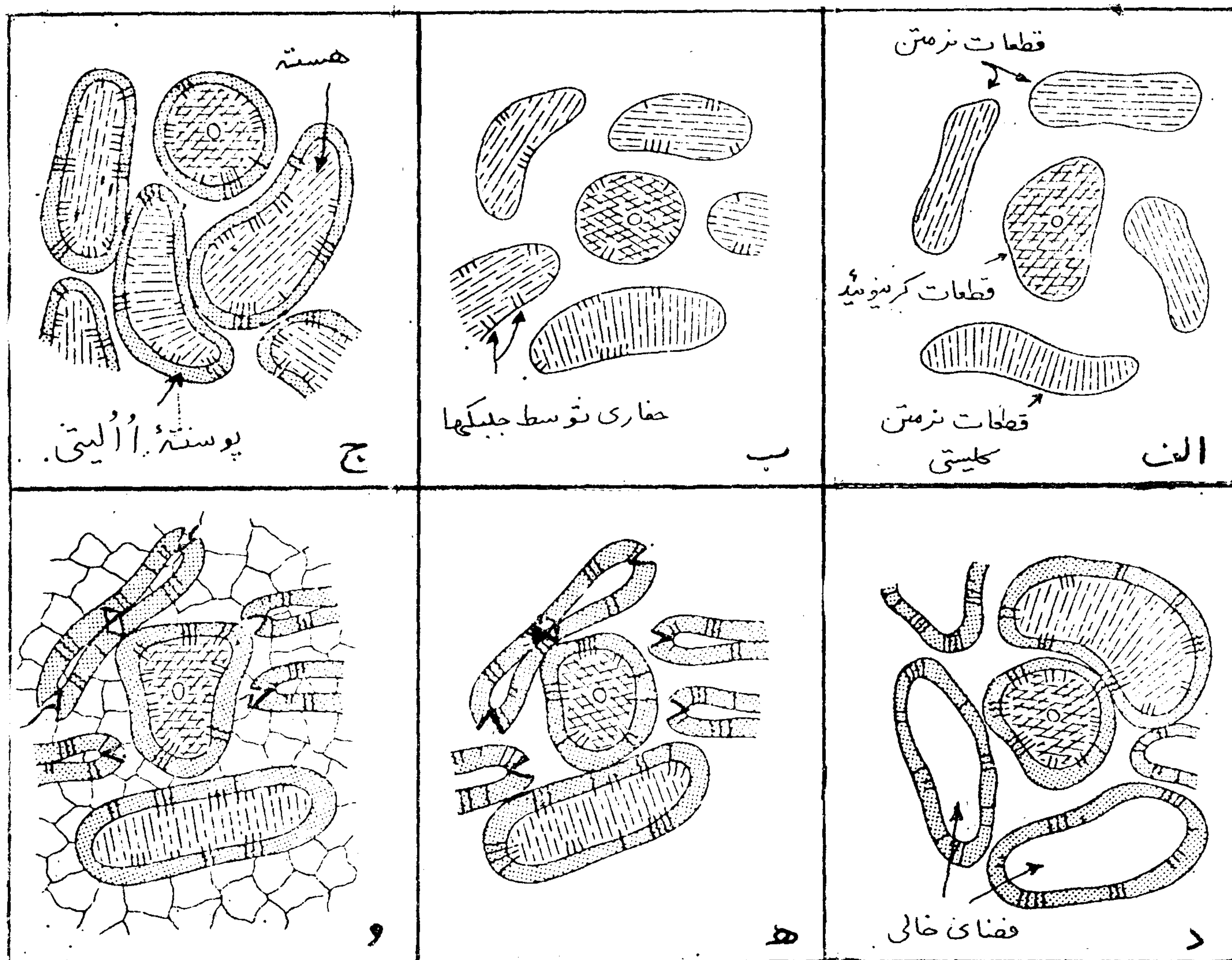
1- Void filling

2- Marine phreatic

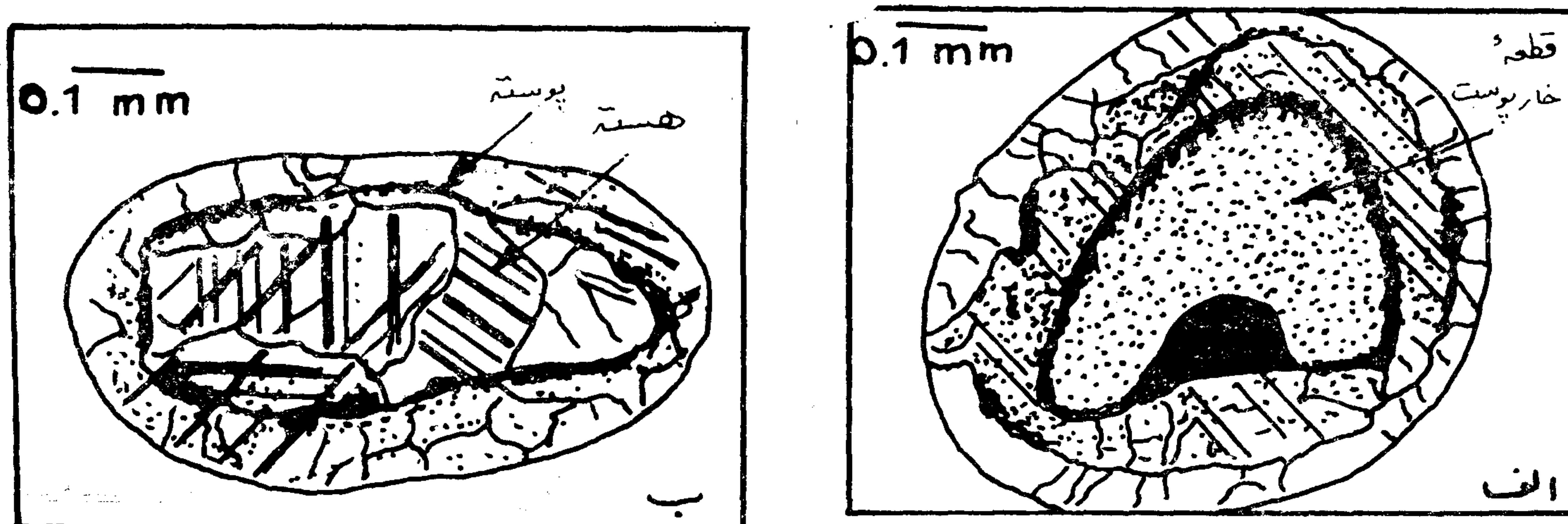
3- Oolitic shoal

4- Freshwater phreatic zone

5- moldic porosity

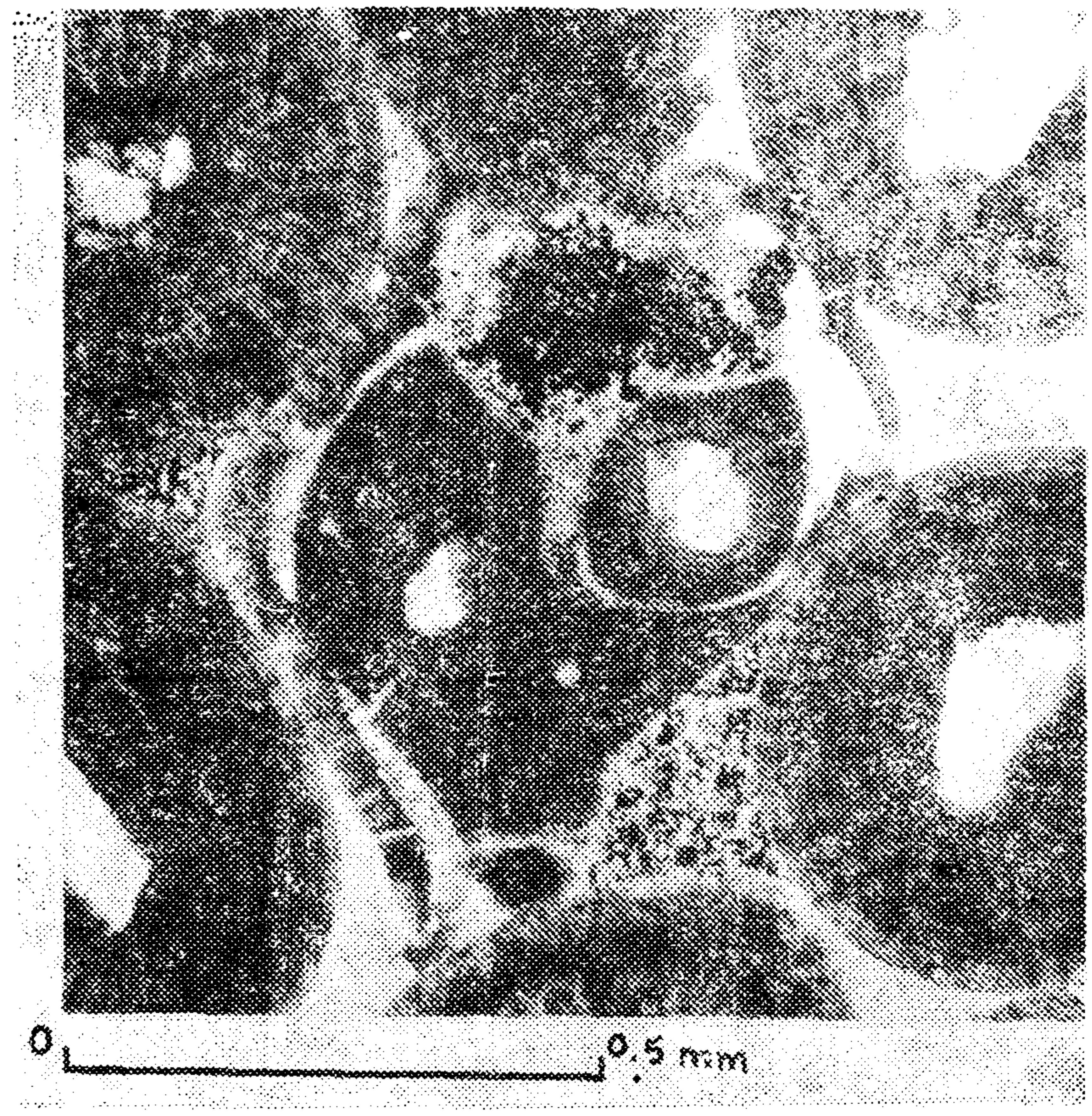

شکل ۷ - مراحل تشکیل اووئیدهای خرد شده . الف - جورشدگی و سایش قطعات بایو کلاستی در شرایط دریائی با انرژی متوسط . قطعات دارای دو سری هاشور متقاطع نمایانگر قطعات کریستالینی کلسیتی است . هاشورهای موازی با طول قطعات نمایانگر قطعات نرم‌تن آراگونیتی و خطوط عمود بر جهت طولی قطعات نشانگر نرم‌تن کلسیتی ، و قطعاتی که درونشان خالی است نشانگر تخلخل است . ب) سوراخ شدن سطوح خارجی این قطعات توسط جلبکها . ج) رسوب پوسته اووئید در اطراف قطعات نرم‌تن و کریستالین سوراخ شده توسط جلبکها و تداوم میکرایتی شدن پوسته‌های اووئیدها در حین رسوبگذاری . د) انحلال هسته نرم‌تن آراگونیتی و ایجاد حفره . ه) تدفین رسوبات و فشردگی پوسته‌های تهی از هسته و شکستگی دیوار سخت پوسته . و) سیمانی شدن تمام فضاهای خالی از جمله درون اووئیدها و حفره‌های بین ذره‌ای و شکستگی‌های باز موجود در پوسته اووئیدها (نقل از ویکلینسون و لندینگ، ۱۹۷۸ با کمی تغییر) .

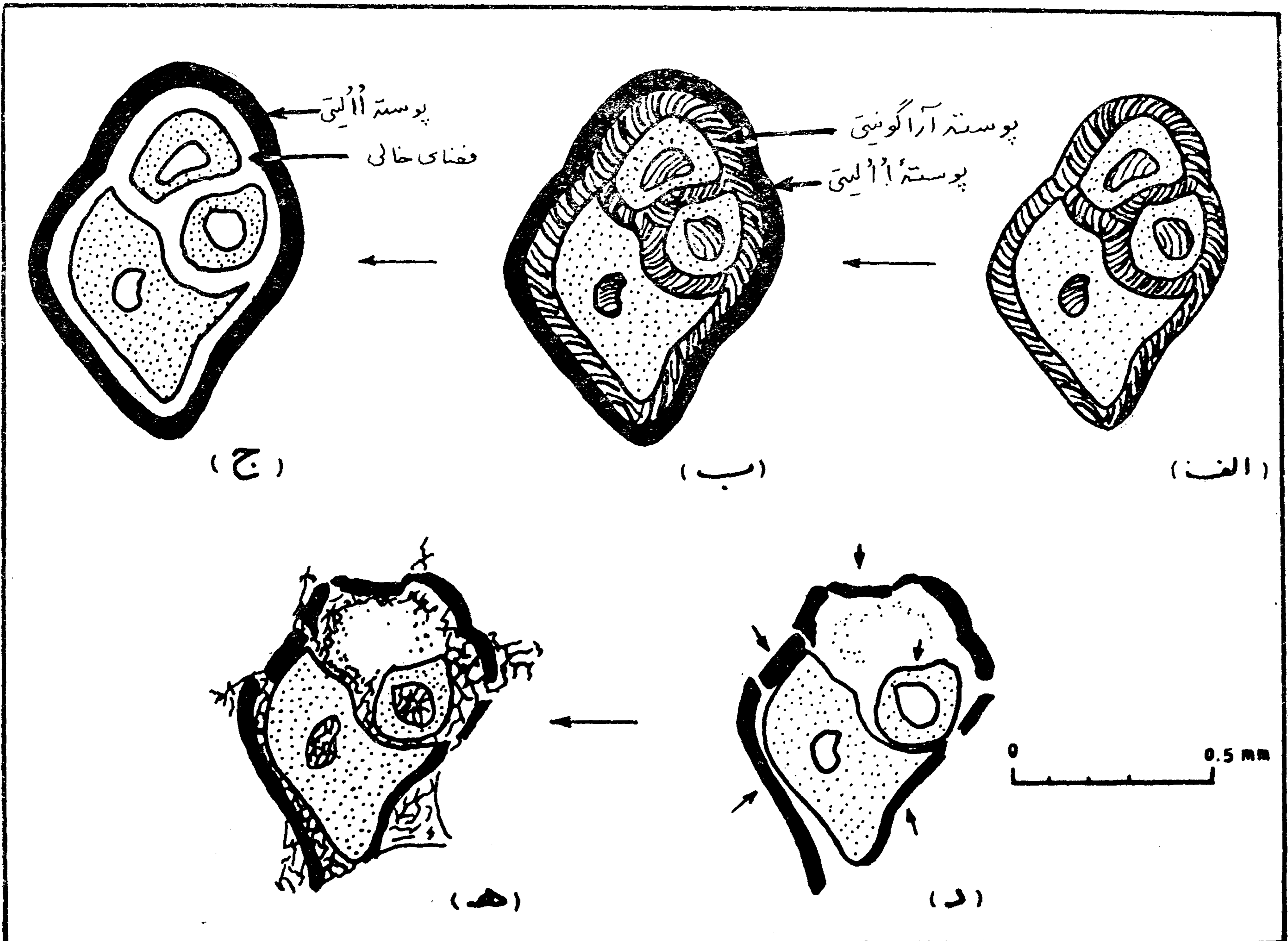

شکل ۸ - (الف) اووئید با هسته‌ای از قطعات خار پوست که در آن پوسته شامل دو قسمت است : قسمت داخلی از امتداد نورانی هسته تبعیت می‌نماید و قسمت خارجی از سوزائیکی از بلورهای شفاف ساخته شده است . (نور طبیعی) . ب) هسته اووئید از بلورهای شفاف کسیت ساخته شده که در اصل آراگونیت بوده است .

(نقل از ریچ ، ۱۹۸۲) .

شکل - ۹ شکستن پوسته آراگونیتی شکمپا پس از تشکیل لایه اوولیتی و پرشدن قالب سنگواره با سیمان کلسیتی
 الف - مقطع طولی ب - مقطع عرضی شکمپا ، هر دو عکس با نور پلایزه .

شکل ۱ - مراحل مختلف رسوبگذاری و تغییرات دیاژنزی اووئیدهای آهک بادامو

وشیمی فرایندهای معلوم‌طی آزمایشات دقیق کنترل می‌شوند تا معلوم شود چه فرآورده‌هایی حاصل می‌شوند. پس از اینکه فرآورده‌ها بوجود آمدند مستقیماً قابل مشاهده هستند و می‌توان آنها را به فرآیندهایی نسبت داد. بنابراین ارائه دلایل ویرهان از جهت فرآیند به فرآورده است. درحالی‌که، در زمین‌شناسی لایه‌های سنگی موجود فرآورده‌های نهائی معلومی هستند که در تشخیص و شناسائی فرآیندهای نامعلوم از آنها استفاده می‌شود. بجای انجام آزمایش و مشاهده تجربه، یک زمین‌شناسی کارش را از نتیجه شروع می‌کند و می‌پرسد که آزمایش چه بوده است؟

درست است که بسیاری از پدیده‌های رسوبی در یکی از زمانهای زمین‌شناسی عمل می‌کرده که امروز تکرار نمی‌شود، لذا بسیاری از پدیده‌های زمین‌شناسی را باید با توجه به ویژگی‌های خاص خود بررسی نمود. زمین‌شناس لازم است با رسوبات جدید و کارهای آزمایشگاهی مربوط به آنها و ارتباط بین فرایندها و فرآورده‌ها آشنائی کامل داشته باشد تا بتواند فهم درستی از وقایع گذشته داشته باشد. بنابراین نقش مطالعه رسوبات هولوسن در مطالعات سنگهای رسوبی و محیطهای رسوبی دیرینه بیش از پیش نمایان می‌گردد.

قدردانی و تشکر

نگارنده لازم میداند از زحمات اساتید محترم گروه زمین‌شناسی آقایان دکتر فراسرز پور معتمد و دکتر فریدون سحابی و داوران محترمی که مقاله حاضر را خوانده و نکات مفیدی را یادآور شده‌اند و نیز آقایان مهندس اسداله زاده کبیر زمین‌شناس شرکت ملی فولاد دکتر محمد قویدل سیوکی که نمونه‌های آهک بادامو را در اختیار قرار داده‌اند سپاسگزاری و تشکر نماید.

References

- Bathurst, R. G. C. (1986) = *Carbonate Sediments and Their Diagenesis Developments in Sedimentology* 12, sixth impression, 658p.
- Carozzi, A. V. (1962) Cerebroid Oolites, *Transaction Illinois Academic of Science*, Vol. 55, 239 - 249.
- Eardley, A. J. (1938) Sediments of Great Salt Lake, *Utah, Bull. Am. Asso. petrol. Geol.* Vol. 22, 1305-1411. □

صدف شکمپا (شکل ۱-د).
 ه- قرار گرفتن رسوب در قسمت اشباع منطقه فراتیک آب شیرین و رسوب سیمان در تمام فضاهاى خالی بین دانه‌ای^۱ و درون دانه‌ای^۲ (شکل ۱-ه و شکل ۹-الف وب) اگر جنس پوسته این اووئیدها از آراگونیت یا کلسیت پرمینیزیم^۳ بود، به دلیل قابلیت انحلال زیاد کلسیت پرمینیزیم و آراگونیت لازم بود که پوسته نیز حل شده و جای آنرا سیمان پر نماید. اما، باقی ماندن پوسته با حفظ ساختمان ظریف نشانگر آنست که پوسته این اووئیدها نیز از کلسیت (کم منیزیم) بوده است.

بحث و نتیجه گیری

مطالعه فابریک پوسته بسیاری از اووئیدهای موجود در سنگ آهکهای دیرینه نشان می‌دهد که پوسته اووئیدهای دیرینه از کلسیت پرمینیزیم، کلسیت کم منیزیم و آراگونیت ترکیب یافته است. پوسته های ساخته شده از کلسیت کم منیزیم و آراگونیت معادلهای اسروزی دارند. اما اووئیدهای کلسیت کم منیزیم فقط در غازها^۴ و معادن^۵ یافت می‌شود. تا کنون اووئیدهای دریائی از جنس کلسیت کم منیزیم گزارش نشده است. این امر با اصل یونیفرمیتاریانیسم مطابقت نمی‌نماید. البته غیر از پوسته اووئیدها موارد متعدد دیگری مثل وضعیت دریاهاى اپیریک^۶ تشکیل سنگ آهنهای لایه‌ای و..... وجود دارد که با این اصل مطابقت نمی‌نمایند. حال با زیر سؤال رفتن اصل یونیفرمیتاریانیسم این پرسش مطرح است که آیا لازمه شناخت محیطهای رسوبی دیرینه مطالعه فرایندهای رسوبی و رسوبات اسروزی (هولوسن) است؟ پاسخ این سؤال به طبیعت مطالعات زمین‌شناسی مربوط می‌شود. زیرا همانطور که فریدمن و ساندرز (Friedman and Sanders, 1978) نیز بیان داشته‌اند، در فیزیک

1- Interparticle pore space

2- Intraparticle pore space

3- High Mg Calcite

4- Cave pearl

5- Mines

6- Epeiric

- Illing, L. V. (1954) Bahama Calcareous Sand, *Bull. Am. Ass. Petrol. Geol.*, Vol. 38, 1-95.
- Kahle, C. F. (1974) Ooids from Great Salt Lake, Utah, as an analogue for the genesis and diagenesis of ooids in marine limestone, *Jour. Sedimentary Petrology*, Vol. 44, 30-39.
- Kendall, C.G and Sirpatrick, A.D.E. Skipwith (1969) Holocene Shallow - water carbonate and evaporite sediments of Khor Albzman, Abu Dhabi south - west Persian Gulf, *Bull. Am. Ass. Petrol. Geol.* Vol. 53, 841-69.
- Loreau, J. P. and Purser, B. H. (1973) *Distribution and Ultrastructure of Holocene ooids in the Persian Gulf*. in Purser, B. H. (ed) *the Persian Gulf*, Springer, Berlin, Heidelberg, New York, pp. 279-328.
- Lutgen, F. K. and Tarbuck, E. J. (1989) *Essentials of Geology*, Third Edition, Merrill Pub. Co. 378 p.
- Marshall, J.F. and Davis, P, J. (1975) High magnesium calcite ooids from the Great Barrier Reef, *Jour. Sed. Petrology*, vol. 45, 285-291.
- Milliman, D. J. and Barretto, H. T. (1975) Relict magnesian calcite oolite and subsidence of the Amazon Shelf, *Sedimentology*, Vol. 22, 137-145.
- Peryt, Tadeuzu M. (1983) *Classification of coated grains*, in peryt, T.(ed), *Coated grains*, Springer Verlag, 655 p.
- Popp, B.N. and Wilkinson, B.H. (1983) *Holocene Lacustrine Ooids from pyramid Lake, Nevada*, in Peryt, T. (ed), *Coated grains*, Springer - Verlag, 655 p.
- Rich, M. (1982) Ooid cortices composed of neomorphic pseudospar possible evidence for ancient originally aragonite ooids, *Jour. Sed. Petrology*, Vol. 53, 843-848.
- Richter, D. K. (1983 a) *Classification of Coated Grains: Discussion*, in Peryt, T. (ed), *Coated Grains*, Springer Verlag, 655 p.
- Richter, D. K. (1983 b) *Calcareous Ooids: A synopsis*, in Peryt, T. (ed), *Coated Grains*, Springer-Verlag, 655 p.
- Richter, D. K. and Besenecke (1983) *Subrecent high - Sr. Aragonitic Ooids from hot springs near Tekhe Ilica (Turkey)* in Peryt, T. (ed) *Coated Grains*, Springer-Verlag, 655 p.
- Sandberg, philip A. (1975) New interpretation of Great Salt Lake ooids and of ancient non - skeletal carbonate mineralogy, *Sedimentology*, Vol. 22, 497 - 537.
- Shea, J. H. (1982), Editorial, *Jour. Sed. Petrology*. Vol. 52, 701-702.
- Shearman, D. J., Twyman, J. and Zand Karimi, M. (1970) The genesis and diagenesis of oolites, *Proc. Geol. Asso (England)* Vol. 81, 561-75.
- Sorby, H. C. (1979) The structure and origin of limestones (The anniversary address for the president of the Geological Society of London). *Proc. Geol. Soc.* 35, 56-95, in
- Shearman, D. J., Twyman, J. and Zand Karimi, M. (1970) *The genesis and diagenesis of oolites*, *Proc. Geol. Asso (England)*, Vol. 81, 561-75.
- Wilkinson, Bruce H. and Landing, E. (1978) Eggshell Diagenesis and primary radial fabric in calcite ooids, *Jour. Sed. Petrology*, Vol. 48, 1129 - 1138.